

DOMSTOLENS BESLUT (första avdelningen)
den 18 november 1999 *

I mål C-431/98 P,

Nicolaos Progoulis, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna K. Adamantopoulos och V. Akritidis, Aten, delgivningsadress: advokatbyrån E. Arendt och C. Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av beslut meddelat den 21 september 1998 av förstainstansrätten (första avdelningen) i mål T-237/97, Progoulis mot kommissionen (REGP 1998, s. I-A-521 och s. II-1569), i vilket det förs talan om upphävande av detta beslut,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren J. Currall, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten B. Wägenbaur, Hamburg,

* Rättegångsspråk: franska.

delgivningsadress: C. Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,
Luxemburg,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Sevón (referent) samt domarna P. Jann
och M. Wathelet,

generaladvokat: A. La Pergola,

justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Nicolaos Progoulis har genom skrivelse, som inkom till domstolens kansli
den 30 november 1998, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen och
motsvarande bestämmelser i EKSG-stadgan och Euratomstadgan för domstolen,
överklagat förstainstansrättens beslut av den 21 september 1998 i mål T-237/97,
Progoulis mot kommissionen (REGP 1998, s. I-A-521 och s. II-1569, nedan kallat

det överklagade beslutet), i vilket förstainstansrätten ogillade hans talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 13 maj 1997 om avslag på hans begäran om omplacering i lönegrad B 1, löneklass 2, med retroaktiv verkan från den 1 mars 1983, med motiveringen att det var uppenbart att talan var ogrundad.

Bakgrund

- 2 Det framgår av det överklagade beslutet att Nicolaos Progoulis godkänkts i det externa uttagningsprovet COM/B/362, som kommissionen år 1982 anordnade för att upprätta en anställningsreserv av assistenter med grekiskt medborgarskap i lönegraderna B 3 och B 2.
- 3 Nicolaos Progoulis provanställdes som tjänsteman vid kommissionen, i egenskap av assistent, med placering i lönegrad B 3, löneklass 2, genom beslut av den 9 mars 1983 med verkan från den 1 mars.
- 4 Följande dag, den 10 mars 1983, begärde han, med stöd av artikel 90.1 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), för första gången omprövning av sin placering i lönegrad.
- 5 Tillsättningsmyndigheten bekräftade sitt beslut i skrivelse av den 13 juli 1983.
- 6 Den 10 oktober 1983 anförde Nicolaos Progoulis klagomål mot tillsättningsmyndighetens beslut, med motiveringen att tillsättningsmyndigheten i sitt beslut inte hade beaktat längden av hans obligatoriska militärtjänstgöring.

- 7 Nicolaos Progoulis blev fast anställd genom beslut av den 18 november 1983, med verkan från och med den 1 december 1983.
- 8 Genom beslut av den 20 januari 1984, med verkan från och med den 1 mars 1983, ogiltigförklarade tillsättningsmyndigheten, till följd av Nicolaos Progoulis klagomål av den 10 oktober 1983, anställningsbeslutet av den 9 mars 1983 och placerade Nicolaos Progoulis i lönegrad B 3, löneklass 3.
- 9 Den 5 december 1991 begärde Nicolaos Progoulis, med stöd av punkt 1 b andra stycket i bilaga II till kommissionens beslut av den 6 juni 1973 om vilka kriterier som är tillämpliga vid placering i lönegrad och löneklass vid anställning (nedan kallat 1973 års beslut), för andra gången att han skulle omplaceras i lönegrad B 2 och, i fall av kommissionens vägran, i lönegrad B 1, eftersom det enligt hans mening fanns prejudikat för omplacering från en tjänsteklass till en annan.
- 10 Tillsättningsmyndigheten avslog denna begäran genom skrivelse av den 6 april 1992, bland annat med motiveringen att begäran hade inkommit för sent.
- 11 Den 2 juli 1992 anförde Nicolaos Progoulis klagomål mot detta kommissionsbeslut.
- 12 Detta klagomål avvisades den 6 oktober 1992, med motiveringen att klagomålet hade till syfte att ifrågasätta beslutet om placering i lönegrad av den 20 januari 1984, varför det inkommit för sent.
- 13 Nicolaos Progoulis väckte aldrig talan mot detta beslut.

- 14 Den 6 maj 1994 begärde Nicolaos Progoulis för tredje gången att omplaceras i lönegrad, bland annat med hänvisning till förstainstansrättens dom av den 28 september 1993 i de förenade målen T-103/92—T-105/92, Baiwir m.fl. mot kommissionen (REG 1993, s. II-987).
- 15 Tillsättningsmyndigheten avslag denna begäran den 12 juli 1994.
- 16 Den 10 oktober 1994 anförde Nicolaos Progoulis klagomål mot detta beslut och begärde placering i lönegrad B 1, löneklass 2, med retroaktiv verkan från och med den 1 mars 1983 samt ersättning motsvarande de ekonomiska följderna av ett sådant beslut jämte ränta.
- 17 Tillsättningsmyndigheten avslag detta klagomål den 20 mars 1995.
- 18 Den 19 juni 1995 väckte Nicolaos Progoulis vid förstainstansrätten talan, med målnummer T-131/95, mot beslutet om avslag på hans klagomål av den 10 oktober 1994.
- 19 Förstainstansrätten avvisade talan genom beslut av den 15 december 1995 i mål T-131/95, Progoulis mot kommissionen (REGP 1995, s. I-A-297 och s. II-907) samt förpliktade sökanden att ersätta samtliga rättegångskostnader med tillämpning av bestämmelserna i tidigare artikel 87.3 andra stycket i rättegångsreglerna.
- 20 Den 24 juni 1996 begärde Nicolaos Progoulis vid tillsättningsmyndigheten för fjärde gången omprövning av den placering i lönegrad som gjordes när han

anställdes vid kommissionen. Han begärde att tillsättningsmyndigheten skulle beakta hans militärtjänstgöring på 27 månader och placera honom i lönegrad B 1, löneklass 2, med retroaktiv verkan från och med den 1 mars 1983.

- 21 Denna begäran avslogs genom kommissionsbeslut av den 8 augusti 1996, med motiveringen att den hade inkommit mer än tre månader efter beslutet om ursprunglig placering i lönegrad.
- 22 Nicolaos Progoulis anförde den 6 november 1996 klagomål mot detta beslut, med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.
- 23 Kommissionen avslog detta klagomål genom det omtvistade beslutet.
- 24 Nicolaos Progoulis väckte talan om ogiltigförklaring av detta beslut, vilken registrerades vid förstainstansrättens kansli den 12 augusti 1997.
- 25 I det överklagade beslutet avvisade förstainstansrätten talan, eftersom det var uppenbart att den inte kunde upptas till sakprövning.

Det överklagade beslutet

- 26 Nicolaos Progoulis har vid förstainstansrätten hävdat att tillsättningsmyndigheten när den avslog hans begäran om omprövning av hans placering i lönegrad tillämpade kommissionens beslut av den 1 september 1983 om vilka kriterier som

är tillämpliga vid placering i lönegrad och löneklass vid anställning (nedan kallat 1983 års beslut). Nicolaos Progoulis ansåg därför att förstainstansrättens dom av den 5 oktober 1995 i mål T-17/95, Alexopoulou mot kommissionen (REGP 1995, s. I-A-227 och s. II-683) utgjorde en ny och väsentlig omständighet som gjorde att han kunde ifrågasätta sin ursprungliga placering i lönegrad.

- 27 Förstainstansrätten anmärkte i punkt 36 i det överklagade beslutet att det omtvistade beslutet endast innebar en bekräftelse av beslutet om ursprunglig placering i lönegrad av den 2 mars 1984, vilket fattats med tillämpning av 1973 års beslut.
- 28 Förstainstansrätten prövade i punkterna 38—41 i det överklagade beslutet huruvida domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen utgjorde en ny och väsentlig omständighet som berättigade att tidsfristerna började löpa på nytt, varvid förstainstansrätten fann att så inte var fallet med hänvisning till punkterna 39—45 i sitt beslut av den 11 juli 1997 i mål T-16/97, Chauvin mot kommissionen (REGP 1997, s. I-A-237 och s. II-681).
- 29 I punkt 42 i beslutet i det ovannämnda målet Chauvin mot kommissionen underströk förstainstansrätten att den i domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen inte hade ogiltigförklarat 1983 års beslut, även om den ansett att vissa bestämmelser i detta beslut inte var tillämpliga i fallet i fråga. Förstainstansrätten anmärkte vidare, i punkt 44 i beslutet i det ovannämnda målet Chauvin mot kommissionen, att Bruno Chauvin inte direkt berördes av det enskilda beslut som förstainstansrätten hade ogiltigförklarat i domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommission, varför denna dom således inte kunde anses vara en ny och väsentlig omständighet som gjorde att en ny tidsfrist för klagomål började löpa.

Överklagandet

- 30 Nicolaos Progoulis har åberopat två grunder till stöd för sitt yrkande att det överklagade beslutet skall upphävas, varvid han som första grund har gjort

gällande att förstainstansrätten gjort sig skyldig till uppenbart felaktig rättstillämpning i punkterna 39—41 i det överklagade beslutet och som andra grundbristande motivering i samma punkter. Klaganden har vidare yrkat att domstolen själv skall avgöra målet och ogiltigförklara det omtvistade beslutet.

- 31 Nicolaos Progoulis har under den första grunden hävdad att förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom jämföra hans situation med Bruno Chauvins situation och genom att, av de skäl som anges i punkterna 39—45 i beslutet i det ovannämnda målet Chauvin mot kommissionen, anse att domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen inte utgjorde en ny omständighet som gjorde att tidsfristerna i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna började löpa på nytt.
- 32 Nicolaos Progoulis har gjort gällande att hans fall skiljer sig från Bruno Chauvins fall, eftersom den nya omständighet som Nicolaos Progoulis åberopar inte är förstainstansrättens konstaterande att vissa bestämmelser i 1983 års beslut strider mot tjänsteföreskrifterna, utan upplysningen i domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen att kommissionen från och med den 1 september 1983 haft en restriktiv praxis vad avser omplacering lönegrad i fråga om tjänstemän som anställdts före denna dag. Klagandens placering i lönegrad och löneklass borde emellertid ha fastställts med tillämpning av 1973 års beslut, i vilket det i punkt 1 b andra stycket i bilaga II föreskrivs att omplacering i en högre lönegrad skall ske automatiskt om tjänstemannen har fullgjort militär-tjänstgöring på mer än 24 månader, vilket var fallet med klaganden. I motsats till Bruno Chauvin hade klaganden dessutom anfört klagomål mot sin placering i lönegrad omedelbart efter beslutet.
- 33 Nicolaos Progoulis har som andra grund hävdad att förstainstansrätten inte givit en tillräcklig motivering av varför domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen inte utgjorde en ny omständighet i hans särskilda fall.

- 34 Kommissionen menar att överklagandet är helt ogrundat. Enligt kommissionens mening saknar domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen betydelse för klagandens fall, eftersom domen rör en tjänsteman som anställdes med tillämpning av 1983 års beslut, medan klaganden anställdes med tillämpning av 1973 års beslut, vilket förstainstansrätten har beaktat i punkt 36 i det överklagade beslutet.
- 35 Enligt artikel 119 i domstolens rättegångsregler kan domstolen om det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning, eller om överklagandet är uppenbart ogrundat, vid varje tidpunkt, avvisa eller ogilla överklagandet genom motiverat beslut.
- 36 Enligt fast rättspraxis är det endast om det har uppkommit en ny väsentlig omständighet som en begäran om omprövning av ett beslut kan tas upp till prövning efter det att tidsfristerna i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna har gått ut.
- 37 Det framgår redan vid en genomläsning av klagandens grunder att dessa inte kan utgöra stöd för att bifalla överklagandet och detta av två skäl.
- 38 Klaganden anser att han som stöd för sitt yrkande om omprövning av sin placering i lönegrad har åberopat upplysningen i domen i det ovannämnda målet Alexopoulou mot kommissionen, att kommissionen från och med den 1 september 1983 haft en restriktiv praxis vad avser omplacering i lönegrad i fråga om tjänstemän som anställdes före denna dag, vilket lett till att klaganden, till skillnad från andra tjänstemän som fullgjort militärtjänstgöring på mer än 24 månader, inte automatiskt placerades i en högre lönegrad. Domstolen konstaterar att denna upplysning inte utgör en ny omständighet.

39 Den praxis som klaganden talar om är nämligen endast resultatet av tillämpningen av bestämmelserna i 1983 års beslut. Detta beslut var välkänt, eftersom det förts till personalens kännedom i en skrivelse av den 21 oktober 1983.

40 Nicolaos Progoulis argumentation grundas vidare på premissen att han, om 1973 års beslut hade tillämpats på hans fall, hade placerats i en högre lönegrad på grund av att han fullgjort obligatorisk militärtjänstgöring på mer än 24 månader.

41 Punkt 1 b i bilaga II till 1973 års beslut har följande lydelse:

”Eftersom militärtjänstgöringen är en lagstadgad skyldighet beaktas dess längd endast för eventuell högre placering i löneklass.

I undantagsfall kan denna princip frångås och tjänstemannen placeras i en högre lönegrad i tjänsteklassen om militärtjänstgöringen varat i 24 månader eller mer.”

- 42 Redan vid en översiktlig läsning framgår det att denna bestämmelse inte, såsom klaganden påstår, innebär att varje person som har fullgjort militärtjänstgöring på 24 månader eller mer automatiskt skall placeras i en högre lönegrad i sin tjänsteklass.
- 43 I punkt 1 b andra stycket i bilaga II till 1973 års beslut anges nämligen att det endast är i undantagsfall som tillsättningsmyndigheten kan besluta om sådan placering, varför tillsättningsmyndigheten förfogar över ett utrymme för eget skön.
- 44 Av det ovanstående följer att det är uppenbart att Nicolaos Progoulis överklagande helt saknar stöd i lag och därför skall ogillas.

Rättegångskostnader

- 45 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 är tillämplig på ett överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 70 i rättegångsreglerna skall institutionerna i tvister mellan gemenskaperna och deras anställda bära sina egna kostnader. Enligt artikel 122 andra stycket i rättegångsreglerna är dock artikel 70 inte tillämplig om en tjänsteman eller annan anställd vid en institution har överklagat i ett mål mot institutionen. Eftersom kommissionen har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta kostnaderna och denne har tappat målet, skall denne ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande beslut:

- 1) Överklagandet ogillas.

- 2) Nicolaos Progoulis skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 18 november 1999

R. Grass

Justitiesekreterare

L. Sevón

Ordförande på första avdelningen